

Bet. o. Forsl. t. Finanslov for 1946—47. § 21.

Sagen har herfra været forelagt Finansministeriet, der efter indhentet Erklæring fra Lønningsraadet under Hensyn til det om Kustødens Arbejde oplyste har tiltraadt, at der for Søndagsarbejde m. m. fra 1. April 1945 at regnes ham et fast årligt Honorar paa 330 Kr. plus sædvanligt Honorartillæg.

Under Henviſning hertil skal man herved anmode det ærede Finansudvalg om ved 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1946—47 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af Undervisningsministeriet:

Til § 21 VI. Biblioteks- og Arkivvæsen. B. Arkiver. 1. b. Honorarer.
Kontoen forhøjes med 446 Kr.

M. HARTLING.

K. Oksen,
Eksp.-sekr.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

39) IX. B. 10. f. *Rigshospitalet. Særlige Tillæg. Turnuskandidater.* Skrivelse fra Undervisningsministeren:

Undervisningsministeriet. København, den 23. Januar 1946.

Journ. Nr. 1763/44.

Da de yngre Lægers Lønningsforhold blev ordnet i 1936, fik Rigshospitalets Kandidater med Undtagelse af Turnuskandidaterne Adgang til, naar de tjenstlige Forhold tillod det, at bo uden for Hospitalet, saaledes at de oppebar Afløsning for Emolumenter med 1 500 Kr. årlig + Tillæg.

Naar Turnuskandidaterne ikke blev medtaget i denne Ordning, skyldtes det, dels at deres Lønforhold blev ordnet af Turnusudvalget gennem Indenrigsministeriet, dels at Rigshospitalets Overlæger dengang holdt paa, at Turnuskandidaterne burde bo paa Hospitalet.

Efter at Turnuskandidaterne i den forløbne Tid gentagne Gange enkeltvis har anmodet om at faa Tilladelse til at bo uden for Hospitalet mod Afløsning, har Direktøren for Rigshospitalet nu paa Foranledning af dettes Kandidatforening og med Lægeraadets Tilslutning taget Problemet op til en samlet Løsning og i et hertil indsendt Andragende indstillet, at der ogsaa maa blive givet Turnuskandidaterne Adgang til at bo i Byen mod Afløsning for Emolumenter.

Indstillingen begrundes med, at den hidtige Boligtvang er en betydelig Ulempe for de — efterhaanden flere og flere — Kandidater, der er gifte, og som derfor normalt maa beholde deres Lejlighed i Byen af Hensyn til Kone og Børn. Hertil kommer under den nuværende Boligknaphed, at ogsaa de ugifte Kandidater i adskillige Tilfælde beholder deres Bolig i Byen, idet de ikke tør risikere at staa uden Bolig efter Forløbet af det Aar, deres Turnustjeneste varer. Endelig vil Adgangen til at yde Boliggodtgørelse fritage Hospitalet for at tolerere, at Turnuskandidaterne har Hustru og Barn boende hos sig paa Hospitalet i eet Værelse og under Forhold, som ikke er indrettet for og er meget daarlig egnet for Familiebeboelse. Hospitalet har saaledes ikke ment at kunne afslaa en Anmodning fra en kvindelig gift Turnuskandidat, hvis Ægtefælle samtidig gjorde Turnustjeneste paa Hospitalet, om Tilladelse til at have sit spæde Barn hos sig, og over for en mandlig gift Kandidat har man tolereret, at han har Hustruen og deres spæde Barn boende hos sig, da han angav ikke at have andre Steder at anbringe dem; det tolereres derhos, at gifte Kandidater har deres Hustruer boende hos sig i kortere Perioder. Denne Tilstand er i Længden uholdbar, men uundgaaelig, saa længe Hospitalet ikke kan tilbyde Boliggodtgørelse.

Det vil derfor være det eneste naturlige, at Turnuskandidaterne i det Omfang, de maatte ønske det, faar Bopæl uden for Hospitalet, saaledes at de sidestilles med de øvrige Kandidater, hvilken Ordning ogsaa er forudsat i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 21. December 1940 om Turnustjenesten § 2, hvor det udtrykkelig nævnes, at der kan ydes Godtgørelse for den fri Station.

Udvalgenes Betænkninger m. m.

19